

ови чврсти унутарњи садржај служити, и о
крепкости духа Славјански народа, као и о
љубави къ њиовимъ матерњимъ ѣзицима у-
верити. “

„Са судбиномъ Славјански народа и њио-
вимъ заостаянѣмъ у књижевности, требало
бы дакле да Европјиска њиова собраћа пре
сожаления и соучастія имаду, а не ладнокрв-
но предусретаю њи и презиру, коѣ се у сма-
траню њиове особености, као и њиове ду-
шевне изображености, а именито њиови ѣзи-
ка и књижества не редко но врло често до-
гађало. Не гледајући на то, да се она злоу-
мишлѣна, не често непостоянна умствованя,
која жали Боже о овомъ предмету врло че-
сто изговарати слушамо, съ онимъ у данаш-
нѣмъ времену тако общте разпростртимъ ло-
ялнимъ, и у ученомъ сматраню тако до-
бровольнимъ умишляима неслажу, то мораю
они тимъ казни достойни быти, што по пра-
вилу башъ ни найманѣ са Славјанскимъ ствар-
ма у познати нису, ерѣ не само да њиову
књижевность и ѣзике, него ни самъ Славя-
нски народъ непознаю. О стварма коѣ непо-
знаемо нетреба да судимо, или ако башъ не-
ћемо да ћутимо, то нетреба да наше непра-
во суденѣ враћа. Съ удивленіемъ не редко
слушамо иначе врло изображене, а кадкадъ и
учено изображене мужеве најчудноватія ум-
ствованя, мнѣнія и понятія о Славјанскимъ ѣ-